

יונתן סואן

בדרך התלולה לבבל

מי ששָׁכַחוּ אֶת הַרְגְּלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ הַתְּלוּלָה לְכַבֵּל –
מוֹחָקִים אֶת הָעֲקֻבוֹת שֶׁל קוֹדְמֵיהֶם בְּלִי שֶׁהָיוּ לָהֶם בְּעֵצָם
קוֹדְמִים – נִתְּנוּ לָהֶם הַרְגְּלֵיהֶם בְּחִזְרָה בְּצוּרָה שֶׁל חֶק.

הִיָּה הַדְּבָר. לֹא פִתְאוּם, כִּי אִם תְּכַף,

וּמִשְׁעָה שֶׁהָיָה, הַחֲלוּ הַדְּבָרִים לְנֶפֶל פִּתְעַ דְּכָר־דְּכָר בְּמִכְמֹרֵת הַשֵּׁם;
דְּבָרֵיהֶם – מְקַרְקֶשֶׁת כְּעַת בְּעֵבְטֵיט הַשֵּׁם, צְפוּרִים מְנַקְרוֹת בְּעֵבְטֵיט
אֲבָל הַלְשׁוֹן עֲשׂוּיָה שְׁתִּי וְעָרַב שֶׁל אֶל־חִזְר־בְּאֶל־חִזְר – נִסְפְּרָה מְעַתָּה כְּאָחָד.
מְעַתָּה הַשֵּׁם הוּא תְּכֻלִּית לְשִׁמָּה, וְשָׁמִי בְּכָל – אֵלֶּה נִרְדָּפִים לְעֵצָמָם.

אֲבָל לֹא כָּךְ, כְּלוּמַר לֹא הֵם שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ מְעוֹלָם לְעִירִי וְלֹא בִשְׁפָתָם, שְׁפַת
הַדְּבָרִים,
וּתְרַנּוּ אֲנַחְנּוּ עַל הַדְּבָרִים כְּשֶׁלְעֵצָמָם.

אֲבוֹתִי, אֲבוֹתֵי הָעוֹלָם בְּדֶרֶךְ־לֹא־דֶרֶךְ אֶל הַפּוֹלִיס הֵהִיא
לֹא יָדְעוּ אֶת שׁוֹטְרֵיהֶם בְּפָנִים מְעוֹלָם, וְאֲנִי – לֶקַח לִי זְמַן לְהַפְנִים
כִּי הָיוּ לִי אֲבוֹת בְּעִיר הַזֹּאת. אוֹ לֹא הָיוּ לִי אֲבוֹת אֵלֶּה מְעוֹלָם
וְנִשְׁטַפְתִּי לְכַבֵּל מִפְּרַח אַחַר – רָעַב וַחֲלִיפִין, רָעַב וְתוֹ לֹא;
אוֹ נוֹלְדֵתִי בְּפּוֹלִיס בֶּת־אֶלְף, בֶּן שֶׁל שׁוֹטְרַת בְּעֵצָמִי?

הִנֵּה כְּמָה קָשָׁה לוֹמַר: הַנְּנִי!

אֲנִי הַשׁוֹטֵר שֶׁל אָבִי.
אָבִי עוֹד מִחְפֵּשׂ בְּאַרְנָקָה שֶׁל אִמִּי;

אָמִי מִפְּשֵׁשֶׁשֶׁת בְּמִכְנָסָיו שֶׁל אָבִיו; כֶּךָ
 הֵם לְמֵדִים שְׂאִינָם מִיֵּן אַחַד –
 בְּהֶעֱלוֹתָם חֶרֶס מֵתוֹךְ גּוֹף הַמְּסַנְגֵּר רַק עַל עֲצָמוֹ.

אֲזֵ אֲנִי אוֹסֵף אֶת הַחֶרְסִים
 וּבִקְבָלָם בַּחֲזָרָה אֶת הַכֶּד – כֶּךָ, אָמַרְתִּי:
 הֲרַגְלִים נֶעֱשִׂים לְבִסּוֹף לְחֹק וְהַדְּבָר נוֹפֵל טָרֵף לְשִׁמוֹ – הֵם שׁוֹתִים אֶת הַחֶלֶב
 אֲבָל אֵינָם מְאִמִּינִים לָזֶה: שֶׁקֶדֶם הָיָה הַחֶלֶב,
 אַחַר כֶּךָ – הַחֶרֶס.

אוֹ קֶדֶם הָיָה הַחֶרֶס, אַחַר כֶּךָ הַחֶלֶב – זֶה לֹא סֵדֵר הַדְּבָרִים שְׂאִינוֹ יֵאָמֵן
 אֶלָּא מְלֹאכֶת סְדוּר הַשְּׁמוֹת; תְּדַהֲמֵת הָאֲמָהוּת
 לְהִיּוֹת מְשַׁנְּנוֹת אֶת שְׁפָתָם שֶׁל הַבָּנִים.

תְּדַהֲמָה: רַק כֶּךָ, מִן הַכֹּחַ הַזֶּה, לְהַרְהִיר גְּלוּיּוֹת לְאַחֹר
 גּוֹלָה הַשְּׁפָה עֲצָמָה בְּדָבָר. 'קח',
 דְּבָרָה אֲמִי אֶל אָבִי: 'זוֹהֵי הַשְּׁפָה,
 עֲכָשׁוּ נַהֲיָה בְּעֲלִיָּה'.